

دانشکده الهیات و معارف اسلامی

گروه فقه شافعی

مباحث اصول فقه (۲)

هفته دهم

استاد : دکتر مصطفی ذوالفقار طلب

دستیار: فردین قمری

دلیل اجمالی ششم : مصلحت مرسله

مقدمه : اصطلاح مصلحت مرسله یک اصطلاح ترکیبی است که از دو لفظ «مصلحت» و «مرسله» ترکیب یافته است. پیش از تعریف اصطلاحی «مصلحت مرسله» ابتدا به تعریف از "مصلحت" و سپس اقسام مصلحت می پردازیم تا مشخص شود که مصلحت مرسله جزء کدام یک از مصالح قرار می گیرد.

مراد از واژه «مصلحت» در اصول فقه عبارت است از : جلب منفعت و دفع مضرت . در یکی از تعاریف، مصلحت فقط به معنای «جلب منفعت» آمده است که معنای دفع مضرت از باب دلالت التزامی از این عبارت استنباط می گردد؛ چه آنکه بنابر قاعده: «دفع المفسدة مقدم علی جلب المنفعة»

اقسام مصلحت به لحاظ ارزش شرعی آن :

۱- مصالح معتبر: آن نوع مصالحی که شارع آنها را برای تشریح احکام ، معتبر دانسته است که عبارتند از : حفظ دین ، حفظ نفس ، حفظ عقل ، حفظ عرض ، و حفظ مال

حکم شرعی

مصلحت معتبر

حفظ دین	تشریح جهاد و احکام ارتداد
حفظ نفس	تشریح قصاص
حفظ عقل	تشریح حد شرب
حفظ نسل و عرض	تشریح حد زنا و قذف
حفظ مال	تشریح حد سرقت

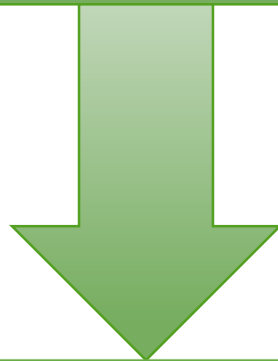
۲- مصالح ملغی : آن نوع مصالحی که غیر حقیقی و مبتنی بر وهم بوده و شارع آن را برای تشریح احکام غیر معتبر دانسته اند.

مثال الف : مصلحت همسانی بین دو جنس مرد و زن در ارث بری که براساس آیه (یوصیکم الله فی اولادکم للذکر مثل حظ الانثیین) نساء / ۱۱. این مصلحت غیر معتبر است .

مثال ب : مصلحت "سود بری" در ربا که براساس آیه «و احل الله البیع و حرم الربا» غیر معتبر است.

۳- مصالح مرسله : آن نوع مصالحی که - شارع نه بر الغای آنها ونه بر اعتبار آنها -
حکمی نداده است .

نکته : مصالح مرسله در مسائل -مسکوت عنها- کاربرد دارد ؛ به طوری که
نظیری نیز برای آن در شرع وجود ندارد تا قیاس بر آن گردد. مانند مصلحت
موجود در تدوین قرآن ، تدوین دواوین ، قتل جماعت به واحد.

۱- مصلحت ملائم و مناسب و همسو با اصول کلی شریعت باشد؛ به طوری که با هیچکدام از مصالح کلی شریعت و نیز دلیلی از ادله ی احکام شرعی مخالفت نداشته باشد، بلکه باید از جنس اصول کلی شریعت یا نزدیک به آن باشد.

۲- مصلحت مطابق با عقل سلیم باشد

۳- ضروری بودن مصلحت، به طوری که برای حفظ یکی از ضروریات پنجگانه معروف باشد

۴- حقیقی (قطعی) باشد نه وهمی

۵- عمومی باشد

شروط عمل
به مصلحت
مرسله:

نکته: اگر یکی از شروط مذکور در مصلحت مورد نظر وجود نداشته باشد، عمل به مصلحتی تحت عنوان «مصلحت مرسله» جایز نیست.

مثال: اگر دشمن عده ایی از مسلمانان را به عنوان سپر در جنگ با مجاهدان قرار داده باشد تا از طریق آن به سرزمین اسلامی حمله ور گردند؛ در این شرایط بر اساس مصلحت مهم تری کشتن آن دسته از مسلمانان سپر قرار گرفته برای منع وصول کفار به سرزمین اسلامی جایز است؛ ولی اگر دشمن از سپر قرار دادن جمعی از مسلمانان به هدف جلوگیری از حمله مسلمانان را داشته باشد یا حمله دشمن قطعی نباشد یا با سپر قرار دادن آن دسته از مسلمانان مصلحت مهمتری از دست نرود مانند اینکه جان عده ایی در خطر باشد؛ استدلال به مصلحت مرسله در این حالت جایز نیست.

نمونه های از مصالح مرسله :

۱- نزد حنفیه :

الف) جواز به هدر دادن غنایم جنگی که امکان انتقال آن از سرزمین کفار وجود نداشته باشد تا اینکه کفار از آن اموال بهره براداری نکنند
ب) مثالهای مربوط به استحسان به مصلحت ، مانند ضامن دانستن خیاط ، نجار.

۲- در نزد مالکیه :

الف) جواز انتصاب افراد لایق تر به عنوان امام ، به وقت عدم وجود مجتهدان
ب) جواز تعیین مالیات بر اغنیا در شرایط بحران بودجه دولت اسلامی
ج) جواز پذیرشهادت اطفال در برخی از مسائل مانند جراحات وارده بر اطفال ؛ چه آنکه معمولاً اطفال به سبب شرایط سنی شاهد این نوع حوادث «همسالان» می باشند.

۳- در نزد شافعیه :
جواز اتلاف (از بین بردن) مرکب و ابزار جنگی دشمنان و نیز قزع درختان متعلق به آنان

۴- در نزد حنابله :
الف) جواز تبعید مفسدان به منطقه ایی دیگر
ب) جواز اختصاص هبه به برخی از فرزندان به علت بیماری آن فرزند با اقتضای شغلی و ضعف مادی او .
ج) اجبار محتکران به فروش کالای خویش به قیمت رایج در شرایط بحرانی
د) اجبار متخصصان به اشتغال به اعمال خاصی به دلیل ضرورت نیاز با آن حقوق مرسوم.
ه) اجبار به گذراندن جوی آب از زمین دیگری برای رسیدن آن آب به مقصد خاصی به شرطی که آسیبی به آن صاحب زمین نرسد و جواز اجبار به دادن منزل به شخص نیازمند اضطراری با اخذ اجاره مرسوم بنا بر قول برخی از حنابله و به طور مجانی بنا بر قول برخی دیگر از حنابله.

حجیت مصالح مرسله :

۱- دیدگاه اول :

مصالح مرسله به صورت مطلق در همه ابواب فقهی ، خواه با وجود شروط قطعی ، ضروری ، کلی بودن و خواه بدون شروط مذکور دارای حجیت است .

این دیدگاه وابسته به امام مالک رحمه الله است و سلیمان طوفی بر این دیدگاه است.

۲- دیدگاه دوم :

عدم حجیت مصالح مرسله ، به شرط عدم استناد به اصل ثابتی از دین ، و اگر مستند بر اصل ثابتی باشد ، قیاس است .

ابوبکر باقلانی و جمعی دیگر از اصولیون قائل به این دیدگاه می باشند

۳- دیدگاه سوم :

حجیت آن به شرط نزدیکی تقریبی به اصول کلی شریعت.

دیدگاه شافعیه و اکثر حنفیه

۴- دیدگاه چهارم :

حجیت آن به شرط تحقق شروط آن (ضروری بودن ، قطعی بودن ، کلی بودن شروط.)
دیدگاه امام غزالی رحمه الله